

Αλέξανδρος Ακριτίδης, από το Λυκάστ Κρώμνης, σημερινή Τουρκία.
Εργοστασιάρχης. Κοινοτικός Άρχων Τραπεζούντος.

Την παραμονή του θανάτου του έγραψε στη γυναίκα του την
κατωτέρα επιστολή:

Σεπτεμβρίου 13 του 1921

Αμάσεια Ανεξάρτητα Δικαστήρια.

Αγαπητή μου σύζυγε Κλειώ,

Σήμερα εκάναμεν λειτουργίαν και κοινωνήσαμεν όλοι μας 150 τον αριθμόν.

Καθ' ημέραν ανά 60 τον αριθμόν απαγχονίζουν, αύριον είναι η δική μου η σειρά. Πόσες φορές σήμερα έκλαψα αλλά πού ωφελεί, όταν θα ακούσης το λυπηρόν γεγονός να μη χαλάση ο κόσμος, έτσι ήτον πεπρωμένον, τα παιδιά ας παίξουν και ας χορέψουν...Ας βλέπω να κανονίσης όλα όπως ξέρης εσύ. Ο αγαπητός μου Θεόδωρος ας αναλαμβάνη πατρικά καθήκοντα, και να μην αδικήση κανένα, τα παιδιά τον Γέργον, να τελειώση το σχολείο και να γίνη καλός πολίτης.

Τον Γιάννην ας τον έχη μαζί του στη δουλειά, τα μικρά τον Παναγιώτη να στείλεις στο σχολείον, την Βαλλεντίνην να την μάθης ραπτικήν.

Την Φωφών να μην χωρίζεσαι ενόσω ζης.

Ο Θεόδωρος αν θέλη, ας κάθεται μαζί σας να μην πληρώνη ενοίκιον εσείς με τα ενοίκια να ζήσετε.

Ο αγαπητός Στάθιος ας διεκπεραιώση τας υποθέσεις μου δωρεάν και ας έχει την ευχήν μου.

Ο Παπά Συμεών ας με μνημονεύση ενόσω ζη, να με κάνης σαρανταλούτουργον, μνημόσουνον, να δώσης 5 λίρες στην Φιλόπτωχον, 5 λίρες στην Μέριμναν, 5 λίρες στου Λυκαστή το σχολείον.

Και ας με συγχωρέσουν όλοι οι αδερφοί μου οι νυφάδες και όλοι οι συγγενείς και φίλοι μου και είθε ο Θεός να μας αξιώση τους στεφάνους ως ητοίμασεν.

Αντίο σας, βαίνω προς τον πατέρα μου και συγχωρήσατέ μου.

Αλέξανδρος Ακριτίδης.